

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 2/2016
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца Љ.К. из Н.С. и Ђ.Н. из Б., чији је заједнички пуномоћник Г.Д., адвокат из Н.С., против туженог АДО Т.о. у ликвидацији, К., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Крагујевцу, у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

У току поступка по жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П 3623/13 од 22.10.2013. године, Виши суд у Новом Саду је, налазећи да нису испуњени услови за одлучивање о жалби, донео решење Гж 18/14 од 10.09.2014. године, којим је предмет вратио првостепеном суду ради допуне поступка, с обзиром да је над туженим отворен поступак ликвидације. Поступајући по наведеном решењу, Основни суд у Новом Саду је, решењем П 3623/13 од 03.10.2014. године, прекинуо поступак у овој правној ствари, а решењем П 3623/13 од 05.10.2015. године, усвојен је предлог тужилаца и одређен је наставак поступка, али се тај суд огласио стварно ненадаљним и одредио да се по правноснажности решења предмет достави Привредном суду у Крагујевцу, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Крагујевцу није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 101/13) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, јесте прописано да привредни судови, између осталог, суде у првом степену у

споровима поводом стечаја и ликвидације, а према члану 22. став 2. истог Закона, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним стварима, ако за поједине од њих није надлежан неки други суд.

Међутим, имајући у виду да у поступку по жалби нема атракције надлежности, а да је у конкретном случају првостепени суд – суд опште надлежности донео пресуду, против које је изјављена жалба, о којој није одлучио надлежни другостепени суд, то је према стању у списима, у овој фази поступка надлежан основни суд, који је у обавези да предмет достави надлежном другостепеном суду ради одлучивања о жалби на првостепену пресуду. Тек у зависности од одлуке другостепеног суда о законитости првостепене пресуде (против које је изјављена жалба), односно уколико првостепена пресуда буде укинута, Основни суд у Новом Саду, у даљем току поступка, може поново ценити своју стварну надлежност.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**